

sin Glæde over, at Forbundets Virksomhed for at fremme Freden og den gode Forstaaelse mellem Folkene ikke var formindsket, det vilde være daarlig Økonomi i disse Tider at svække Forbundets Autoritet, men kunde man gøre noget for at bringe dets Udgifter ned, vilde det gøre et godt Indtryk, selv om det Beløb, der opnaaedes, ikke betød meget.

Reglerne for Valg af Raadets ikke-faste Medlemmer virkede ikke helt tilfredsstillende, og den britiske Regering vilde stille Forslag om, at der nedsattes en Komité til at overveje, hvorledes de kunde ændres. Der levede endnu omtrent 5 Mill. Mennesker under Kaar, der maatte betegnes som Slaveri, og det var derfor nødvendigt, at der i Aar foretoges noget alvorligt i denne Sag. Med Hensyn til Flygtningeforsorgen nævnede Lord Cecil de Bidrag, der var modtaget, efter at Verdensindsamlingen var paabegyndt, og udtalte Haabet om, at stadig nye Bidrag vilde komme ind, saaledes at Arbejdet kunde føres til en lykkelig Afslutning.

Lord Cecil vendte sig derefter til den vanskelige økonomiske Situation og udtalte, at det vilde være en Tragedie, om Forsamlingen sluttede uden at have bidraget noget til at helbrede de alvorlige Sygdomme, Verden led under. Alle nærer Bekymring paa Grund af den økonomiske Krise, der begyndte for to Aar siden, og paa Grund af den finansielle Krise, der brød ud for tre Maaneder siden. Det er den finansielle Krise, der truer med de største øjeblikkelige Ulykker, medmindre Modforanstaltninger træffes. Det er nødvendigt, at den internationale Kapitalanbringelse atter finder Sted af Hensyn til Betalingsbalancen mellem Kreditor- og Debitorlande, nødvendigt at standse Guldudtrækkene, som, hvis de fortsættes, vil true en Række Valutaer, der nøjsommeligt er bragt i Orden i det sidste Tiaar, og at skaffe Kapital til Igangsættelse af Virksomheder, ellers vil det være umuligt at skaffe Beskæftigelse til dem, der ufrivilligt er arbejdsløse. Gøres der ikke noget hurtigt, er det klart, at det

ene Land efter det andet vil være nødt til at udstede Moratorier, som vil bringe Systemet for Verdens økonomiske Liv i Fare. Lord Cecil mindede om Tysklands Stilling og Wiggin-Kommissionens Beretning, der udmunder i en Henstilling om at tage øjeblikkelige Forholdsregler for at bringe Tyskland og dermed hele Verden den haardt tiltrængte Hjælp.

I Løbet af en Række Aar kunde meget gøres, men vi staar over for, at noget maa gøres i Løbet af nogle Maaneder eller Uger. Den internationale Kapitalanbringelse maa atter bringes i Stand. Den midlertidige Lettelse, der er givet gennem Moratoriet med Hensyn til Regeringsgæld, maa følges af en Løsning af hele Spørgsmaalet, der vil opmuntre til Pengeanbringelse paa lang Sigt. De laantagende Lande maa skabe Balance paa deres Budgetter og anvende Laanene i produktivt Øjemed. Frem for alt maa der politisk skabes Tillid.

Der er ikke den ringeste Udsigt til Krig, men der er i mange Lande en indre Uro, der giver Ekko hele Verden over. Der er opstaaet en Atmosfære af international Mistænksomhed, dels paa Grund af den indre Uro, dels grundet paa Forhold, som det maa være Forbundets Pligt at tage sig af. Tiden var ikke inde til at foretage en Revision af det europæiske Traktatsystem, hvilket ikke vilde befordre Freden og Roen, men noget maatte der gøres for at fremme Afrustningen. Gennem Afrustning kan mange Penge spares, og international Afrustning kan maaske snarere end noget andet bidrage til at forøge Tilliden og vil vise Verden, at Folkene vender sig bort fra Vold og er rede til at lade mellempolitiske Stridigheder afgøre ad Rettens Vej.

Lord Cecil omtalte de Luftmanøvrer, som nylig havde fundet Sted i en Række Lande. De viste, at Besiddelse af Luftfartøjer ikke betød noget Forsvar over for Angreb af et andet Lands Luftfartøjer, og at de kunde anrette meget stor Ødelæggelse. Han kunde slutte sig til Grandis Udtalelser og fandt de deri indeholdte